

Beste mensen,

Geduld is een schone zaak. Geduld is afwachten tot er een goede gelegenheid komt. Vissers die naar een dobber staren zijn geduldige mensen. Je schikt je in het onvermijdelijke, je bezit je ziel in lijdzaamheid. Als je wacht op een bericht, een uitslag is dat spannend. Maar soms word je ongeduldig en heb je geen zin meer om te wachten. Niet iedereen heeft engelengeduld.

In deze tijden wachten we op berichten dat het leven weer normaal zal worden. Wanneer komt er een einde aan de coronatijd?

Je hebt spreuken als: Niet klagen maar dragen en bidden om kracht. Dat lijkt passief, of je maar alles over je kant moet laten gaan. Het lied: Stil maar wacht maar alles wordt nieuw, heeft ook iets zoetelijks.

Maar het kan ook iets hebben van volharding, je blijft geloven dat het beter wordt. Je legt je niet zomaar neer bij de problemen van het leven, je gelooft in uitzicht. Geduld kan weerbaar zijn. Het gaat tegen een stroom in. Staande blijven als de strijder van Efeze 6.

Het volk Israël heeft door de tijden heen moed gehouden. De oude profeten hebben beloften gegeven van een lijdensweg met perspectief, door de diepte heen. Het was uit het land verdreven, in ballingschap. Het is teruggekeerd ook al gingen er vele eeuwen over heen. De gemeente van Jezus Christus is met vallen en opstaan blijven geloven in de beloften van God, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Ook al zucht de schepping (Romeinen 8:22).

Geduld is blijven geloven. De gemeente heeft telkens nieuwe geloofsenergie nodig om te blijven volhouden en te blijven verwachten. Soms raakt ons geduld uitgeput. God wil van zijn geestkracht geven ook als wij de toekomst niet meer helder voor de geest hebben. Hij laat niet los het werk dat zijn hand begon, juist in onze tijd. God laat ons mensen niet ten onder gaan. Geduld gaat er tegenin daar waar wanhoop is. We blijven bidden : Uw koninkrijk kome, in de hemel, als ook op aarde!